

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

מספר בקשה: 20

בפני כב' השופט מנחם (מריו) קליין

ד"ר ר.

המבקשת

נגד

1. הסתדרות הרפואית בישראל – הר"י
2. קבוצת מדיה פארם בע"מ
3. עיתון ישראל היום בע"מ
4. מר ד.

המשיבים

החלטה

"מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני ג' דברים שהיו בו: עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים..."

(תלמוד בבלי, מסכת יומא, דף ט' עמ' ב')

בתיק זה מתגלים בערבוביה יחדיו סיבות חורבן בית ראשון: גם עבודה זרה (ל"מולך" הרייטינג), גם גילוי עריות (במובנו הרחב של ביטוי זה), גם שפיכות דמים (על הקשר בין לשון הרע ובין שפיכות דמים ראה אצל הנביא יחזקאל פרק כב פסוק ט').

תוך כדי שמיעת טיעוני הצדדים ניסיתי להביאם להסכמה דיונית המכוונת לפרסום המקרה בשל העניין הציבורי שהוא מעורר, אך ללא פרטים מזהים של הצדדים המעורבים. לצערי ניסיון זה לא צלח. משכך אין מנוס מלהכריע בבקשה בדרך של "ייקוב הדין את ההר" (מסכת סנהדרין דף ו').

רקע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1
2 לפני בקשה להורות על אסור פרסום ההליכים המתנהלים בתיק וכל שמסתעף ממנו
3 כולל הליכי אתיקה ומשמעת שקדמו להליכים שבפניי, כפי שיפורט להלן. איסור
4 שכזה יכול להתבסס על סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן
5 **"החוק"**) או סעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1982
6 (להלן **"חוק בתי המשפט"**).
7
- 8
9 2. התובענה העיקרית הוגשה כנגד ד"ר ר. (להלן **"המבקשת"**) על ידי מר ד. (להלן **"המטופל"**).
10
11 3. התביעה שכנגד הוגשה ע"י המבקשת נגד המטופל.
12 בקשה זו הוגשה נגד המטופל, נגד הסתדרות הרפואית בישראל (להלן **"הר"י"**) ונגד
13 קבוצת מדיה פארם בע"מ ועיתון ישראל היום בע"מ (להלן **"המשיבים"**).
14
15 4. עניינה של הפרשה ביחסים אינטימים בין המבקשת, פסיכיאטרית במקצוע, לבין
16 המטופל (להלן **"המקרה"**).
17
18 5. המקרה הגיע לפתחו של בית משפט זה בתביעה של המטופל נגד המבקשת שעיקרה
19 דרישת פיצוי כספי בגין הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מניצול יחסי מרות ויחסי מטפל
20 – מטופל בכדי לזכות בטובות הנאה מיניות. בתביעה שכנגד של המבקשת, טוענת זו
21 שהיחסים בין הצדדים קרמו עור וגידים ברצון חופשי של שני הצדדים וד. כלל לא
22 נחשב במועד הרלוונטי למטופל אצלה. לגירסתה, ד. הוא עבריין מניפולטיבי הצורך
23 חומרים נרקוטיים, שהצליח להובילה למצב זה תוך יצירת מסכת שקרים נגדה מתוך
24 בצע כסף שקיבל מבעלה לשעבר ועשיית יד אחת עימו בכדי לגרום לה נזק ופגיעה
25 בשמה הטוב ובפרנסתה.
26 לטענתה, ד. על אף היותו בן מיעוטים, התארח אצל משפחתה כבן זוגה לכל דבר
ועניין ואף בילה עימם את סדר הפסח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1 השיחות שניהלה המבקשת- כגון השיחה בערבו של יום הכיפורים – עם ד. היו שיחות
2 עידוד של בת זוג, לאור מצוקתו ולא טיפול רפואי – מקצועי.
3 יתירה מזו, לד. עבר מיני עשיר, שכלל אף יחסי מין אסורים עם דודתו בהיותו נער
4 והוא כנראה נמשך לנשים מבוגרות.
5
6. המבקשת הועמדה לדין בהליך מעין - משמעותי בלשכה לאתיקה בהר"י, אשר קיבלה
7 החלטה הדוחה את טענותיה ונתנה חוות דעת בעניין המקרה.
8
7. לטענת ב"כ המבקשת המלומד, הליכים אלו לא נוהלו כראוי, פגעו בזכויות היסוד של
9 המבקשת ובכללי הצדק הטבעי. במסגרת הדיון בתיק העיקרי המתנהל בפניי,
10 משוכנע ב"כ המבקשת שהוא יוכיח את שורש ההתנפלות השקרית כנגד המבקשת
11 והאמת תצא לאור.
12
13
8. המבקשת טוענת כי המשיבים מתכוונים לפרסם את המקרה וכך נותנים יד
14 להכפשתה של המבקשת באופן מגמתי ושיטתי בכל הקשור למקרה ולהסתעפויותיו.
15
16
9. המשיבים לא כופרים בכך שבכוונתם לפרסם את החלטת הר"י וב"כ המשיבים
17 המלומדת סבורה שפרסום זה חיוני לציבור ולשמירת בריאותו.
18
19
10. הדיון בפניי נקבע ליום 25/3/011 ובמהלכו ב"כ הצדדים סיכמו את טענותיהם בעל פה
20 וחידדו מספר עניינים שצוינו בכתבי בית דין, תוך הפניית בית המשפט לפסיקה
21 המחייבת והמנחה בסוגייה הנדונה.
22
23

טענות הצדדים

- 24
25
26. 11. ב"כ המבקשת המלומד טען שניסיון המשיבים להתבסס על הליך שהתקיים בפני וועדת
27 האתיקה של הר"י כשבהליך זה נפלו פגמים רבים והופרו כללי הצדק הטבעי דינה
28 להידחות. לדידו, על המשיבים להמתין בסבלנות לסיום ההליכים המשפטיים בתיק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1 העיקרי המתנהל בפניי, אז תצא האמת לאור בעניין מערכת היחסים האמיתית בין
- 2 המבקשת לד. לטענתו, הלשכה לאתיקה של הר"י נחפזה ולא השכילה לקבל, ולו גם
- 3 מקצת מהראיות שכעת מוצגות בפני בית המשפט.
- 4
- 5 12. יתירה מזו, ב"כ המבקשת טוען - בניגוד למה שהצהיר פרופ' רכס - שהמבקשת ביקשה
- 6 לערער על מסקנות ועדת האתיקה, אך תקלה בתוך הר"י בעקבותיה הניירות
- 7 והמכתבים ששלח ב"כ המבקשת הלכו לאיבוד ולא אותרו במשך ארבעה חודשים,
- 8 הביאו אותו לבקש ארכה נוספת להגיש חוות דעת וכן ארכה נוספת כדי להביא את
- 9 מלוא החומר בפני וועדת האתיקה, בהליך של ערעור, אך הדבר לא התאפשר.
- 10
- 11 13. משכך רצון המשיבים לפרסם הליך שלדבריו "אין לו רגליים משפטיות, שכולו נולד
- 12 בחטא, ושהתוצאות שלו הן שקריות", כשהלשכה לאתיקה איננה הגוף שמוסמך
- 13 לקבוע מה אירע מבחינה עובדתית, והעניין העובדתי תלוי ועומד בפני בית המשפט,
- 14 יגרום לנזק שאין לו תקנה למבקשת. יתירה מזו הטענה כאילו העובדות נשאבו לא
- 15 מהתיק הנדון בפניי, אלא מהדיון בהר"י, או במשרד הבריאות, דינה להידחות, שכן כל
- 16 העניין בין ד"ר ר. לבין ד., בכל המקומות סובב סביב הטענה שהיא ניצלה אותו
- 17 מבחינה מינית במערכת יחסי מטפל – מטופלת. לכן זו היתממות לטעון כאילו שואבת
- 18 "ישראל היום" את המידע הזה מהליכים מקבילים במשרד הבריאות או בהר"י, ונסיון
- 19 לעקוף את הצווים של בית המשפט.
- 20
- 21 14. בנוסף טען ב"כ המבקשת שהעניין שיש לציבור בפרסום הוא בפרסום אמיתי ולא שקרי.
- 22 אם אכן למבקשת הייתה מערכת יחסים אסורה אזי בית המשפט יקבע כך, אך לא
- 23 מובן מה אצה הדרך ל"ישראל היום" לפרסם את זה, טרם נקבעו בעניין מסמרות. גם
- 24 "ישראל היום" תסכים שהארגון או הגוף או הגורם המוסמך לקבוע מסמרות ביחס
- 25 לשאלה מה הן העובדות בתיק זה, שהוא כל-כך מורכב וכ"כ מסובך, הוא בית המשפט
- 26 ולא הר"י ולא משרד הבריאות וברור, שכאשר תיקבענה העובדות אף אחד לא יוכל
- 27 לטעון שאסור לפרסם, כי זה לא נוח לפלוני או לאלמוני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

1 בנסיבות הספציפיות של תיק זה, במצב שבו הוא עומד היום כבר בשלב ההוכחות אין
2 אינטרס לציבור לשמוע שקרים, שיגרמו לנזק שלא ניתן יהיה לתקנו.

3
4 15. ב"כ המבקשת מכיר בחשיבות חופש הדיבור, הפרסום ופומביות הדיון המשפטי, אבל
5 טוען שאנו עוסקים בפרשה שהיא לא דומה לפרשות אחרות שצוטטו בתגובות של
6 המשיבים, כיוון שבהן לא עמד ונדון בבית משפט שמו הטוב של רופא וקיימות כבר
7 חקירות שמבססות שקרים בגרסאות של התובע כפי שעולה במקרה זה. גם משרד
8 הבריאות, העוסק בקובלנה משמעתית כנגד המבקשת, לא הוציא שום פרסום המזהיר
9 את הציבור מפניה, למרות ששמע גם את גירסת ד. ועדים נוספים בעניין. זאת אומרת
10 שמשרד הבריאות שמכיר את הטענות העביר את זה למסלול משמעותי מסודר ועד
11 למרץ 2012 לא מצא לנכון להוציא לציבור אזהרה מעין זו.

12
13 16. ב"כ המבקשת הדגיש שכאשר תתבררנה העובדות, לא יהיה מנוס אלא מלפרסם את כל
14 הפרשה. הטענה הבסיסית היא שהיום עומדים בסיטואציה שהעובדות שטוענים כנגד
15 המבקשת, שהן כה קשות, הן פשוט לא נכונות ולכן, כששוקלים במאזניים מצד אחד
16 את הנזק הפוטנציאלי שיגרם למבקשת ואת הנזק הממשי שהפרסומים כבר גרמו לה,
17 ושוקלים באותם מאזניים את גרסאותיו של ד. ואת הגרסאות והחקירה הנגדית של
18 מומחה התביעה, אין מנוס מלהגיע למסקנה שהזהירות מחייבת, בשלב זה, שלא
19 לפרסם את הדברים.

20
21 17. ב"כ הר"י המלומד טען שהוא איננו צד להליך בתיק אזרחי 171305/09 ולא מעורה
22 בעדויות ובחקירות שהיו כאן. לדידו, במסגרת הליך אזרחי שכזה לא ניתן להתערב
23 בהליכים שמתנהלים בהר"י או במשרד הבריאות. הוא אינו מסוגל ולא רוצה ואין לנו
24 את הכלים להתייחס לטענות על מצעד דוברי האמת והשקר שהיו בהליך האזרחי.

25
26 18. בהליך אזרחי בין שני צדדים אחרים, לא ניתן לשכנע את בית המשפט שמעשה שנעשה
27 על ידי הר"י הוא מעשה פסול. אם רצונה בכך, על המבקשת לאחוז בהליכים מסודרים
28 נגד הר"י, בין אם תביעה בגין לשון הרע ובין אם על-ידי פסק דין הצהרתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
19. לגופו של עניין ב"כ הר"י המלומד הפנה לנספח "ב" לתגובה לצו. במכתב זה נאמר שמכתביו של ב"כ המבקשת לא הגיעו ליעדם, התנצלו על כך, ונכתב מפורשות שמניין הימים להגשת ערעור לפי תקנון הר"י, המחייב את המבקשת בתור רופאה, יחלו באותו מועד. במסגרת הערעור יכלה המבקשת, אם חפצה בכך, להשיג על כל הקביעות ומסקנות של וועדת הבירור בלשכה לאתיקה. היא בחרה שלא לעשות זאת, ואין לה להלין אלא על עצמה.
20. לעניין הבקשה למנוע פרסום בעיתון, הצהיר ב"כ הר"י שאין לו עמדה בעניין. עם זאת ציין ב"כ הר"י שהחלטה שמבקשים לאסור את הפרסום שלה ניתנה עוד ב- 3/8/10 והיה על המבקשת לעתור לאסור את הפרסום בסמוך לאחר מתן אותה החלטה ולא בטרקלינו של מותב זה במסגרת תיק זה.
- יתירה מזו, כל החודשים שחלפו מאז, החלטת הלשכה לאתיקה נמצאת ברשת האינטרנט. לכן, גם זה עומד לרועץ למי שמבקש היום מבית המשפט ליתן צו מניעה או צו עשה שהוא עוד יותר קשה להשגה בתחום הסעדים הזמניים. אם סבורה המבקשת שהופר צו בהליך מנהלי שהתנהל בבית משפט המחוזי מרכז אזי הדרך המשפטית הנכונה היא לנקוט בהליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט.
21. ב"כ הר"י הוסיף וטען שבית המשפט זה איננו ערכאת ערעור על החלטתה של ועדת הבירור של הלשכה לאתיקה ודין הבקשה נגדה להידחות תוך חיוב המבקשת בהוצאות הולמות בגין ההליך הלא נכון בה נקטה וגם בגין העמידה הדווקנית והעמידה על כך שפרופ' רכס יתייצב לדיון.
22. ב"כ המשיבים המלומדת הצטרפה לטיעוני ב"כ הר"י והוסיפה שהטענות לפיהן ד. משקר אינן רלוונטיות לעניינינו. גם אם המבקשת לא מסכימה למסקנות ועדת האתיקה בהר"י היא לא יכולה לכנותה 'החלטה שקרית'. ברצון המשיבים לפרסם החלטה שהתקבלה בגוף מעין שיפוטי, לאחר הליך מסודר שנוהל וקבע קביעות לא קלות, הכוללות השעייה זמנית של המבקשת מחברות בהר"י. זה מידע שהמשיבים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1 סבורים שחשוב שהציבור ידע ואין טעם להסתירו. יש לכך השלכה על בריאות הציבור
2 כפי שקבעה כב' השופטת פלפל בעתירה מנהלית 2458/06 **ההסתדרות הרפואית**
3 **לישראל נ' משרד הבריאות.**
4
5 23. ב"כ המשיבים גם חולקת על טענת ב"כ המבקשת לפיה ניתן לאבחן בין הליך שיפוטי
6 להליך מעין שיפוטי ובין הליכים מעין שיפוטיים והכרעות שונות של גוף כמו הר"י
7 שמקיים טריבונל וולנטרי. לדידה, האבחנה שנעשתה בבקשה ובתשובה לתגובה, היא
8 בעצם בין גוף שהחלטה שלו לא מקובלת על המבקשת לבין גוף שהמבקשת מקווה
9 שיקבל את טיעוניה.
10
11 24. ב"כ המשיבים מבינה מהצו שנתן בית המשפט ביום 27/8/10 מתייחס רק לאיסור
12 פרסום ההליכים בתיק האזרחי הנוכחי ותו לאו. העובדה שמדובר בפרטים המהווים
13 בסיס לדיונים בערכאות נוספות לא יכולה להחיל את צו איסור הפרסום הזה על
14 הליכים אחרים, על התלונות וקובלנות.
15
16 25. לדידה, כאשר בית המשפט קיבל את ההחלטה ב- 8/10, הוא שקל שיקולים מסוג
17 מסויים, שרלוונטים להליך כאן. הוא לא שקל שיקולים של השפעת איסור פרסום על
18 בריאות הציבור, ולכן היא סבורה שלא ניתן להחיל את צו איסור הפרסום באופן
19 רטרואקטיבי גם על החלטת וועדת הבירור. יתירה מזו, מותב זה חסר סמכות עניינית
20 לדון בכך. מדובר בצו מניעה שאינו ניתן לביטוי או הערכה כספית, ומכוח סעיף 41
21 לחוק בתי המשפט הוא נמצא בסמכותו של בית המשפט המחוזי.
22 "המתיחה" המבוקשת של צו איסור הפרסום של בית משפט זה על ההליכים האחרים,
23 מרחיבה בדרך עקיפה את הסמכותו של בית המשפט בניגוד לחוק. גם המבקשת עצמה
24 סברה בעבר שהמקום הראוי לדון בו באיסורי פרסום על החלטות הר"י הוא בית
25 המשפט המחוזי בשנת 2009.
26
27 26. לגופו של עניין ב"כ המשיבים העלתה על נס את החשיבות האתית של פרסום בעניינו
28 של רופא, וראוי שהציבור ידע מה מותר לפסיכיאטר לעשות ומה לא, ומה מקובל ומה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

1 לא, קל וחומר כשיש החלטה של גוף מוסמך שקבע את זאת, והפנתה לרע"א 10771/04
2 רשת תקשורת והפקות נגד פרופ' אטינגר וברע"א 4740/00 עמר נ' יוסף.
3

4 27. לעניין מאזן הנוחות, סבורה ב"כ המשיבים שהכף נוטה לטובת הפרסום. המבקשת לא
5 פירטה את הנזק הצפוי להיגרם לה. ההחלטה כבר פורסמה בעבר. אמנם אין חולק על
6 כך שפרסום כזה יכול לגרום לאי נעימות, אך זה לא שיקול למנוע את זכות הציבור
7 לדעת ואת חופש הפרסום.
8

9 28. ב"כ ד. המלומד שקל בתחילה שלא להתייחס כלל למחלוקת שבין המבקשת למשיבים
10 לעניין הפרסום, שכן אין לו עמדה בעניין והוא משאיר זאת לשיקול דעת בית המשפט.
11 אבל, משב"כ המבקשת "סטה מן הקו הראוי וערך סיכומי ביניים של מהימנות"
12 כדבריו, חשוב היה לו לציין ש"לא יתהלל חוגר כמפתח", ובמיוחד משלא התחילה
13 החקירה הנגדית של המבקשת – הנתבעת, שהיא גם התובעת שכנגד, או אז הערכתו
14 היא שהסיכומים היו שונים בתכלית.
15

דיון והכרעה

16
17
18 29. לאחר שבחנתי את הבקשות והתגובות שהגישו הצדדים ואף התחשבתי בהליכים,
19 עדויות ומוצגים שכבר הוגשו בהליך העיקרי, ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים -
20 אני סבור שבאופן יוצא דופן וחריג, עלי לשקול להפעיל את "עיקרון העיפרון הכחול",
21 לבקש לעיין בכתבת הפרסום שמבקשים המשיבים לפרסם, ולקבל החלטה ספציפית
22 מה ניתן ומה לא ניתן לפרסם.
23

24 30. ודוק, אינני סבור שבתי משפט יכולים לשמש כ"צנזור" מראש של כתבות בעיתונות
25 החופשית והמסורת הדמוקרטית של מדינתנו חותרת למניעת כמעט כל צנזורה מכל
26 סוג שהוא, בכדי שלא נראה כמשטרים האפלים בעולם.
27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

31. כוונתי היא שבהתנגשות אינטרסים כה מהותיים כשמו הטוב של אדם וכהגנה על
שלום הציבור ובריאותו, במיוחד בנסיבות המיוחדות של תיק זה, כל החלטה גורפת,
המתירה מצד אחד את הפרסום או מצד שני מונעת אותו, יכולה לחטוא לתכלית
הראויה של החקיקה והפסיקה בעניין הנדון, כפי שאפרט להלן.

המסגרת הנורמטיבית

32. בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, נקבע עקרון חוקתי בעניין פומביות הדיון:

**"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית
המשפט הורה אחרת".**

בשמירה על עקרון זה טמונה הערובה לתקינותו של ההליך השיפוטי, הן בתחום עשיית
הצדק והן בתחום בירור האמת. ביסוד עקרון פומביות הדיון עומד חופש הביטוי וזכות
הציבור לדעת. מעקרון זה נגזרת גם הזכות לפרסם את ההליך המשפטי (ואת החסינות
של סעיף 13(8) לחוק) ופגיעה בעקרון זה נעשית רק במשורה ובמקרים נדירים (וראו
את ע"א 4962/07 ידיעות אחרונות נ' פלוני, פורסם בנבו 27/2/08).

33. סעיף 68 (ב) לחוק בתי המשפט, קובע מספר חריגים לעקרון הנ"ל, לאמור:

"(ב) בית משפט רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות,

אם ראה צורך בכך באחת מאלה:

(1) לשם שמירה על בטחון המדינה;

(2) לשם מניעת פגיעה ביחסי החוץ של המדינה;

(3) לשם הגנה על המוסר;

(4) לשם הגנה על עניינו של קטין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 368א

לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן אדם עם מוגבלות שכלית או

אדם עם מוגבלות נפשית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

1 (5) לשם הגנה על ענינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או בעבירה

2 על פי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;

3 (7) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד

4 בכלל.

5 (8) לשם הגנה על סוד מסחרי.

6 (9) לשם הגנה על ענינו של מתלונן או ניזוק בעבירה לפי סעיף 377א

7 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

8

9 סעיף 70(ד) לחוק בית המשפט מורה, כי:

10 "ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה

11 שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם

12 אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד

13 מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או

14 של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של

15 אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם."

16

17 סעיף 21 לחוק קובע:

18 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון-הרע רשאי בית המשפט, מיזמתו או

19 לבקשת בעל דין, לאסור או לעכב זמנית, מנימוקים שיירשמו, פירסום

20 ברבים של הליכי בית-המשפט- לרבות כתבי טענות כתבי בי-דין

21 אחרים, כתב אישום ודבר הגשתם של אלה ולרבות פסק דין כל עוד אינו

22 חלוט - במידה שראה צורך בכך לשם הגנה על שמו של אדם הנוגע

23 במשפט ואולם לא יאסור בית משפט ולא יעכב זמנית את פירסום דבר

24 פתיחתו של הליך משפטי, או את הפירסום של כתב אישום, תביעה או

25 פסק דין, אם התנגד לכך הנפגע; העובר על איסור לפי סעיף זה, דינו -

26 מאסר ששה חדשים או קנס 5,000 לירות."

27

28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

34. בע"א 2800/97 ליפטון ואח' נ. גהל ואח', פ"ד נג(3) עמ' 14 הוותה הדרך בה ישקול בית המשפט התנגשות אפשרית בין עיקרון פומביות הדיון אל מול זכויות מתחרות:

"עיקרון פומביות הדיון הוא בעל מעמד חוקתי בהיותו מעוגן בסעיף 3

לחוק יסוד השפיטה והוא מהווה מרכיב מרכזי במשטר הדמוקרטי.

הקפדה מירבית עליו מהווה תנאי הכרחי לשמירה על תקינות ההליך

השיפוטי ועל אימון הציבור בבתי המשפט.

עיקרון פומביות הדיון אף כולל את החופש לפרסם ברבים את הנעשה

בביהמ"ש. כלומר, ביסודו עומד גם חופש הביטוי, שהוא עצמו ניצב

בראש החירויות שעליהם מבוססת תשתית הדמוקרטית של

המדינה...

בהתנגשות בין זכויות מתחרות לבין עיקרון פומביות הדיון, נשמר

לעיקרון פומביות הדיון מעמד בכורה של זכות עילאית.

הכלל הבסיסי הוא שאין פוגעים בעיקרון פומביות הדיון לרבות בדרך

של איסור פרסום פס"ד, אלא על יסוד הוראה מפורשת בחוק או על פי

החלטת ביהמ"ש מכח עילות מפורשות שנקבעו בסעיף 68 לחוק בתי

המשפט. מקום שבו נתון לביהמ"ש שיקול דעת לאסור פרסום פס"ד

או לפגוע בדרך אחרת בעיקרון הפומביות, לעולם, תיטה הכף אל עבר

פומביות הדיון."

35. בענייננו אף אחת מהחלופות המנויות בסעיף 68(ב), איננה רלוונטית בקשר למבקשת שהיא צד בגיר וכשיר להליך האזרחי. מבין החלופות המנויות בסעיף 70(ד) רלוונטית לענייננו הסמכות לאסור פרסום **"לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות"**.

36. המחוקק בחר לאזן בין הערכים החוקתיים המתנגשים – מצד אחד עקרון פומביות הדיון ומהצד האחר הזכות לפרטיות – רק בנקודה בה נגרמת **"פגיעה חמורה בפרטיות"**, הואיל ובכל מקרה אחר - תינתן בכורה לעקרון פומביות הדיון על פני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1 הזכות לפרטיות (וראו את רע"א 3007/02 **יצחק נ' מוזס**, פ"ד נו (6) 592 בעמ' 598 וכן
- 2 את בג"צ 1435/03 **פלונית נ' בית הדין למשמעת של עובדי המדינה בחיפה**, פ"ד נח (1)
- 3 542, 529).
- 4
- 5 37. משכך, לא די ב"סתם" פגיעה בפרטיות כדי להביא להטלת איסור פרסום. שאלה זו
- 6 תיבחן בשים לב לאופי המידע הפוגע, וככל שהמידע מתייחס לעניינים המשתייכים
- 7 לליבת המונח פרטיות, תגבר הנטייה לראות את הפגיעה כ"פגיעה חמורה" (וראו את
- 8 ע"א 4963/07 **ידיעות אחרונות נ' עו"ד פלוני**, פורסם בנבו (27/2/2008).
- 9
- 10 38. במקרה שלפנינו, פרסום המקרה, ללא כל מגבלה בשלב זה, עולה לכדי פגיעה חמורה
- 11 בפרטיותה של המבקשת, באופן שהחשש מפניה יגבר על הזכות למידע.
- 12 הטענה שחשיפת פרטי המקרה המהווים פגיעה בפרטיות המבקשת, כבר התרחשה -
- 13 כלומר הנזק הנתען כבר נגרם אינה מקובלת עלי. הנזק הנוסף שעשוי להיגרם שכרוך
- 14 בהליך איננו רק נזק תוצאתי.
- 15
- 16 39. סעיף 21 לחוק מעניק לביהמ"ש את שיקול הדעת לבחון את הסוגיה הספציפית ואת
- 17 הסכנה השקולה בפרסום, מול עיקרון פומביות הדין.
- 18
- 19 40. בתיק רע"א 3614/97 **דן אבי יצחק, עו"ד נגד חב' החדשות הישראלית בע"מ** פד"י נג
- 20 (1) עמ' 26, נדונה משמעות איסור הפרסום מול עיקרון פומביות הדין.
- 21 צוין כי שורשיו של עקרון פומביות הדין נטועים בשיקולי מדיניות ציבורית ראויה,
- 22 ולא דווקא באינטרסים הפרטיים של בעלי הדין. עיקרון זה הועלה, בשיטת המשפט
- 23 הישראלי, למעלת עיקרון חוקתי.
- 24 האינטרס הנגדי המונח על כף המאזניים השניה הוא ההגנה על שמו הטוב של אדם
- 25 הנוגע במשפט. ככלל ההגנה על שמו הטוב של אדם היא זכות יסוד שאינה זקוקה
- 26 לצידוקים חיצוניים תועלתיים ואף הוכרה כזכות יסוד בס' 3 לחוק יסוד כבוד האדם
- 27 וחרותו. אין ספק שקיימת סכנה לפגיעה בשמו הטוב של אדם גם בהליך שיפוטי רגיל
- 28 ועל אחת כמה וכמה שסכנה זו קיימת בהליכים כמו אלו שבפניי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

41. לדידי, בשיטת המשפט שלנו מתקיים יחס של תלות הדדית בין חופש הביטוי לבין עיקרון פומביות הדיון. מניעת פרסום באמצעי התקשורת, על המתרחש בהליך שיפוטי פוגעת בחופש הביטוי. עם זאת קיים חשש שפרסומים אודות הליכים משפטיים ישמשו כלי על מנת לחזור על לשון הרע ואף להחמירה. לכן, קבע בית המשפט העליון **בעניין דן אבי יצחק הנ"ל**, כי רק אם בית המשפט ישתכנע כי צפויים פרסומים, אשר יפגעו באופן קשה בשמו הטוב של בעל דין, ראוי לשקול מתן צו לאיסור הפרסום. לא בכדי, נמתחה האבחנה לעניין ס' 21 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה - 1965, בין משפט דיבה בעל אופן ציבורי, לבין משפט דיבה שעניינו צינעת הפרט. כב' השופטת שטרסברג כהן סברה שם כי נדרשת הוכחה בדבר סיכון מוחשי לפגיעה קשה ובלתי מוצדקת בשמו הטוב של בעל הדין על מנת שינתן צו איסור פרסום.

42. בע"א 3199/93 יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ ואח', פד"י מט(2), עמ' 843, קבע ביהמ"ש העליון, שם בעמ' 854 מול האותיות א'-ב':

"במשפט דיבה מתגוששים שני אינטרסים: שמו הטוב של אדם - מזה, וחופש הביטוי - מזה. אף ששמו הטוב של אדם הוא ה"נכס" היקר לו מכל, מחייב חופש הביטוי שהוא נשמת אפה של הדמוקרטיה, שלא לדקדק בציציותיו של הפרסום הפוגע. שכן, האמת שאותה מחפשים היא זו העולה מהחלפה חופשית של דעות והשקפות ולא מדיכוי (עצמי או חיצוני) של דיבור זה או אחר ... המתח המתמיד הקיים בין האינטרס הציבורי לחופש הביטוי, המבקש להקריב את שמו הטוב של האדם על מזבח החלפתן החופשית של דעות, לבין אינטרס הפרט לשמו הטוב, המסרב להעקד על מזבח זה, מקשה על תיחום גבולותיו של "חופש לשון הרע". האיזון הראוי בין שני האינטרסים המתנגשים הוא הקו המנחה, וקביעתו מודרכת, בין היתר, ממהות הפגיעה, ממדינתה וממהותו של הנפגע".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

- 1 43. אני מסכים אפריורי לדעה שאין מקום להטיל צנזורה מראש, כמו במשטרים אפלים,
2 על אמצעי תקשורת, בקשר לדברים אשר עדיין לא התפרסמו בכלל. אין מקום לסתום
3 פיות ולהטיל צנזורה לא רק על ידי הרשות המבצעת אלא גם לא מטעם הרשות
4 השופטת.
5
- 6 44. עם זאת, מקובלת עלי טענת ב"כ המבקשת המלומד לפיה הנזק שייגרם למבקשת
7 ולילדיה מפרסום גורף של ההליכים נגדה גדול וקשה ביותר. אני גם תמים דעה עם
8 ב"כ המבקשת בכל הקשור להבדל בין הליכים בפני הר"י להליכי משמעת במשרד
9 הבריאות. בשונה מלשכת עורכי הדין, לה מעמד סטוטורי מוכר והליכים משמעתיים
10 מסודרים מכוח חוק, הר"י הוא ארגון וולנטרי. לא הייתי מרחיק לכת כב"כ המבקשת
11 ומשווה את החלטת ועדת האתיקה בהר"י להחלטת ועד בית מכוח תקנון הבית
12 המשותף, אך בהחלט יש לקחת בחשבון שאין מדובר בהליך משמעתי סטוטורי של
13 הפרופסיה.
14
- 15 45. מאידך, צודק ב"כ הר"י בטענתו לפיה במסגרת התיק האזרחי לא ניתן להגיש בקשה
16 לצו מניעה זמני, שהוא בעצם צו עשה נגד הר"י שאינה צד להליך העיקרי. המדובר אכן
17 ב"ייצור קלעיים דיוני מוזר" שאינו קיים ומשכך דין הבקשה נגד הר"י להידחות.
18
- 19 46. אמנם אני תמים דעה עם ב"כ המבקשת שמאזן הנוחות נוטה לכתחילה לטובת
20 המבקשת שכן הנזק שייגרם לה ולילדיה הקטינים, יעלה על הנזק שיגרם לציבור
21 ולמשיבים מעיכוב הפרסום ועד שיהיה בפנינו לאשורם העובדות הנכונות, קשה יהיה
22 להפוך את הגלגל לאחור בנסיבות של טענות כל-כך צבועוניות שאמורות להתפרסם. עם
23 זאת, אין מנוס מכך שאפרט – בזהירות המתבקשת ותוך ריסון עצמי - שיקול נוסף
24 שנלקח בחשבון בתיק זה, בכדי שבפני הצדדים וערכאת הערעור – במידת הצורך -
25 תהיה מונחת מלוא התמונה של השקלא וטריא.
26 כוונתי להתנהלות ב"כ המבקשת בתיק זה. עמידתו על כל קוץ וקוץ פרוצדוריאלי ועל
27 טענות לא מקובלות (כגון הבקשה להעביר את הדיון לבית משפט לענייני משפחה),
28 חקירותיו הנגדיות הארוכות ביותר, התנגחותו בצד שכנגד ובבא כוחו, הערות ביניים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

1 המושמעות לעיתים קרובות באולם הגורמות להתפרצויות וחוסר האפשרות
2 שהתגלתה מבחינת יומנו לקיים דיונים רצופים בתיק בימים שיומן בית המשפט
3 איפשר זאת, הביאו – בין היתר, אבל גם ב"אשמת" יומנו העמוס של בית המשפט –
4 לכך שהצפי לסיום התיק העיקרי הוא של שנים מספר כשכבר בשלב זה אין המדובר
5 ב"תיק" אלא בארגזים עם מאות, אם לא אלפי מסמכים, עשרות בקשות והחלטות.
6 במצב שכזה, נראית לי היתממות (כלשון ב"כ המבקשת עצמו בדיון – עמ' 210 שורה
7 18 לפרוטוקול) לטעון כל העת ש"כדאי להמתין לסיום ההליכים" בידעה ברורה
8 שבחלוף זמן רב זה המקרה כבר לא יהיה "ניוז" ואמרת חז"ל לפיה "עבר זמנו, בטל
9 קורבנו" (מסכת ברכות דף כו' עמוד א') תחול גם בעניין מרשתו.

10
11 עוד במהלך קדם המשפט שהתקיים ביום 9/10/012 ציינתי:

12
13 " בתיק זה סברתי ועדיין אני סבור שהנזקים העקיפים שעלולים להיגרם לשני
14 הצדדים בתיק הם בקנה מידה מאד גבוה לעומת הציפיות שיש להם מהתוצאה
15 הסופית בתיק. כתוצאה מכך, ניסיתי להציע לצדדים פשרה ביום 21.12.10
16 וניסיתי גם להפנות את הצדדים לגישור בהחלטתי מיום 3.2.11.
17 לצערי, מאמציי לא עלו יפה, ואין מנוס מלהכריע בתיק הזה ולדידי יש לעשות
18 זאת במהירות האפשרות, שכן מצד אחד קיימת טענה כבדה מאד נגד בעל
19 מקצוע על הפרה גסה של כללי האתיקה שהוא מחוייב בה, תוך גרימת נזקים
20 אדירים למי שהיה, לפי הטענה, תחת טיפולו, ומצד שני ישנה עננה כבדה של
21 ניסיון להטיל כתם שלא כדין על בעל מקצוע אשר נקלע למצב שכזה שלא עפ"י
22 רצונותיו. במצב קוטבי שכזה, מן הראוי שבית המשפט יזרז את הטיפול בתיק,
23 יפסוק פיצוי, אם יש צורך בכך, או לחילופין ידחה את הדרישה לפיצוי ויפסוק
24 פיצוי בתביעה שכנגד אם יש מקום לכך."

25
26 לצערי נוכחתי לדעת שמבלי לזכות בשיתוף פעולה מב"כ הצדדים קשה, עד לבלתי
27 אפשרי לממש את רצוני לסיים את ניהול התיק בזריזות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

ודוק – אם ב"כ המבקשת היה מראה רצון אמיתי לסיים את ההליכים במהרה, מצמצם בקשותיו, מנהל חקירותיו בצמצום הנדרש, חוסך בהתנגדויות ובויכוחים ועקיצות לצד שכנגד ולב"כ ומסכים למועדים הקרובים המוצעים על ידי בית המשפט לניהול משפט זה בכדי לסיימו תוך מספר חודשים, יתכן שלא הייתי מהסס לבקר את זכות המבקשת לפרטיות על פני זכות הציבור לדעת ונותן צו גורף לחיסיון כל ההליכים בפני וכל ההליכים הנלווים והמקבילים בהר"י.

סוף דבר

47. לאור כל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה הגורפת לאיסור פרסום, אך מצאתי שיש מקום להורות על העברת טיוטת הכתבה שאמורה להתפרסם לעיונו של בית המשפט תוך 7 ימים, תוך היקש למה שעשיתי במקרים אחרים (לא דומים) בת"א (ת"א) 7016-05-10 ובת"א (ת"א) 26588-04-10. אני סבור ששימוש בעקרון ה"עיתרון הכחול" לאחר שאעבור בעיון על החומר שאמור להתפרסם, תוך סינון הדברים שפגיעתם בפרטיות המבקשת ומשפחתה בלתי מידתיים בעליל הוא הפיתרון הנכון והסביר בנסיבות העניין.

(לעניין זה ראה דבריו של כב' השופט מ' חשין בבג"ץ 1993/03 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה, מר אריאל שרון** (פורסם בנבו) וכן ראה בג"ץ 1715/97 **לישכת מנהלי ההשקעות בישראל נ' שר האוצר**, פ"ד נא(4) 367, 413 - 414).

48. המבקשת תשלם הוצאות הדיון להר"י בסך 9,000 ש"ח. בנסיבות העניין, וכל עוד לא קיבלתי את טיוטת הכתבה הנדונה לעיון, לא מצאתי לנכון לעשות צו להוצאות בקשר למשיבים האחרים.

המזכירות תעלה אלי התיק ביום 4/4/012 בכדי לבדוק את טיוטת הכתבה ולהביע עמדה סופית בעניין.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ב, 27 מרץ 2012, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27/3/012

בס"ד

ת"א 171305-09 ד"ר ר. נ' הר"י ואח'

מנחם קליין, שופט

1